

Oteplená detektivka

Název týmu: Kaštani

Na pařezu u kraje cesty ležela mrtvola. Byla takhle už asi nějaký čas. Nadšený Mladý Přírodovědec se na ni se zájmem díval. Jako amatérský detektiv měl povinnost zjistit, jak se tam ocitla. Nepochyboval o tom, že za tím byl zločin, protože mu to jeho intuice říkala. Nebo spíše řvala jako pominutá.

Vytáhl z kapsy svou příručku Mladý Detektiv a nalistoval stranu 5, kapitolu Místo činu. ...všimněte si veškerých detailů, i těch zdánlivě nepodstatných... Rozhlédl se tedy do všech stran. Míhl se nad ním temný stín. Tak, tak stačil určit prolétávajícího čápa černého. Zahlédl také, že kamínky na cestě byly uspořádány do tvaru borovice kleče. Vše si pečlivě zapsal do svého deníčku.

V příručce přelistoval na stranu 7, kde na něj čekala další kapitola-Identifikace těla oběti. Mrtvolu dokázal identifikovat velmi snadno. Bylo to to, co leželo na pařezu před ním. Vynořila se ale otázka taxonomické klasifikace. Opatrně zvedl mrtvé tělíčko entomologickou pinzetou a vložil jej do epruvety. Zatetelil se radostí, že jej bude večer s pomocí lupy, atlasů a klíče určovat, což se mu nakonec v pozdních nočních hodinách opravdu podařilo. Byl to *Psodos quadrifarius* ssp. *Sudeticus*.

Dále Nadšeného Mladého Přírodovědce napadlo, že by mohl vyhledat svědky. Otevřel svou svatou knihu detektivování na straně 13, aby zjistil jak na to. Dočetl se, že svědci jsou vzácní přibližně jako větvenovka krkonošská. Zaradoval se, že by hledání svědků nemělo být pro něj až takový problém.

Rozhlédl se a v dálce zahlédl skupinku turistů. Doběhl k nim, ukázal jim svůj vlastnoručně vyrobený průkaz amatérského detektiva, stručně se představil. Zadívali se na něj trochu nechápavě, a tak zkusil totéž v polštině, následně pak i němčině, angličtině, italštině, a dokonce i v latině a řečtině. Když ani to nepomohlo, vzdal svoje snahy a vypálil na ně první otázku česky:

„Jste schopni identifikovat tohoto mrtvého?“ zamával jim před očima epruvetou.

„Mamí, podívej, to je bvouk!“ zaútočil na ušní bubínky detektiva ostrý hlásek malého dítěte.

„To je *Psodos quadrifarius* ssp. *Sudeticus*, žádný brouk.“ řekl Nadšený Mladý Přírodovědec hrdě.

„Byl beze všech pochyb zavražděn.“ Než se ale stihl vrhnout do rozpravy o endemismu a kráse tohoto ‚nebrouka‘, byl přerušen.

„Nejste vy podobný šílenec jako tamta Greta?“ podíval se na něj podezřívavým pohledem jeden z turistů.

Greta. Má dva copánky a je celkem vděčným terčem vtipů rozdílné kvality. Co by asi řekla o té mrtvole. Spíš si ale vzpomněl, co říkala o kysličníku uhličitým a ignorantských politicích. Otočil se o sto osmdesát stupňů kolem svislé osy a vydal se uvažovat za pochodu.

Chyběly mu jakékoliv důkazy, přímé i nepřímé, neměl ani podezřelého. Jak smutné pro amatérského detektiva. Obrátil se na svou věrnou knížku, ta ale o možné příčině úmrtí jednoho bezvýznamného šestinožce mlčela. Kdyby tak měl příručku pro amatérské ekology. Pak by mu možná došlo, že se nejedná o vraždu z afektu, loupežné přepadení, a dokonce ani sériového vraha. Ne, ležel před ním totiž střípek války dvou mafiánských gangů. Klany teplomilných a invazních organismů se spojily proti klanu krkonošských a nemilosrdně jej decimují. Jejich výhoda je prostá, podporuje je přesně to, co obzvláště chladnomilným organismům naopak škodí. Je taky možné, že jsou financováni prodejem drog (čti fosilních paliv). Snad si tu příručku Nadšený Mladý Přírodovědec jednou koupí.

Zdroj na závěr: <https://www.krnap.cz/krkonose-nas-narodni-park/>